

TOÁT YẾU
KIM CANG BÁT NHÃ
THẤY BIẾT NHƯ THỊ
Chẳng sanh pháp tướng

* Không khởi tứ tướng.

* 31. TRI KIẾN CHẴNG SANH.

CHÁNH VĂN

Này Tu Bồ Đề! Nếu có người nói, Phật nói Ngã kiến, Nhân kiến, Chúng sanh kiến, Thọ giả kiến. Tu Bồ Đề ! Ý ông nghĩ sao? Người đó hiểu nghĩa ta nói chằng?

Bạch Thế Tôn, không thể. Người đó chằng hiểu nghĩa Như Lai nói. Tại sao? Thế Tôn nói Ngã kiến, Nhân kiến, Chúng sanh kiến, Thọ giả kiến, tức chằng phải Ngã kiến, Nhân kiến, Chúng sanh kiến, Thọ giả kiến, đó gọi là Ngã kiến, Nhân kiến, Chúng sanh kiến, Thọ giả kiến.

Nhắc lại Tứ tướng.

❖ Nghĩa đúng với tinh thần Kinh Kim Cang:

- 1) **NGÃ:** Trong tâm niệm vừa khởi niệm độ (TA ĐỘ).
- 2) **NHÂN:** Thấy có NIỆM để ĐỐI TRI.
- 3) **CHÚNG SANH:** Thấy có vọng tưởng nhiều vô số.
- 4) **THỌ GIẢ (thọ mạng):** Niệm này nối tiếp niệm kia liên tục không dứt.

* Thấy tứ tướng như thế nào mới đúng lời Phật dạy?

“Thế Tôn nói thấy biết TỨ TUỞNG, tức chẳng phải thấy biết TỨ TUỞNG, đó gọi là thấy biết TỨ TUỞNG”.

- Phá dẹp tứ tướng mới không thấy có tứ tướng ⇔ Hay có tứ tướng mà vẫn không tứ tướng?
→ Cả hai đều nhắm trên TỨ TUỞNG để bàn luận → Chưa rời TỨ TUỞNG – Còn dính kẹt.
- Hãy tìm lại xem: “Cái gì là tứ tướng?” → Chỉ là khái niệm → Soi tìm tột cùng → Không có.
→ Sẽ hay ra: Tứ Tướng không thật → Cho nên: *“Thế Tôn nói thấy tứ tướng, tức chẳng phải tứ tướng”.*
- Bản chất thực của tứ tướng là rỗng tuếch, không thật → *“Đó gọi là TỨ TUỞNG”.*
- Nói Tứ Tướng không thật → Không khởi thấy biết về tứ tướng → Để làm gì?
→ Để chỉ ra tánh chân thật, thấy biết như thị, vượt năng sở.

✦ Thấy biết như thị.

Đức Phật dạy

“Tu Bồ Đề! Người phát tâm Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, đối với tất cả pháp nên biết như thế, thấy như thế, tin hiểu như thế, chẳng sanh pháp tướng”.

NHƯ THẾ - NHƯ THỊ

ĐỐI TẤT CẢ PHÁP

THẤY BIẾT THEO CÁCH NÀO CŨNG PHẢI

THEO LỜI PHẬT DẠY, TU TẬP

THẲNG ĐÓ, NGAY ĐÂY

Thẳng Tắt

THẤY BIẾT
NHƯ THỊ

Vòng Vô

✧ **Chẳng sanh pháp tướng.**

❖ **CHẲNG SANH PHÁP TƯỚNG:** Không cần khởi thêm niệm, mới thấy biết.

Phật dạy tiếp:

“Tu Bồ Đề! Nói là pháp tướng, Như Lai nói tức chẳng phải pháp tướng, đó gọi là pháp tướng”.

- **CHẲNG SANH PHÁP TƯỚNG → Thấy biết vượt năng sở ⇔ NHƯ THỊ.**
- **Đã thấy biết NHƯ THỊ → Tất cả đều bật → Không còn pháp tướng để sanh khởi.**

LƯU Ý 1

- Không làm cho tứ tướng là thật → Không theo.
- Không sanh khởi tứ tướng (vọng tưởng, tất cả pháp).

LƯU Ý 2

- Biết rõ tứ tướng (vọng tưởng, tất cả pháp) là huyễn hóa.
- Nhưng không khởi thấy “có cái huyễn”.

SÓNG THĂNG
TÁNH GIÁC SÁNG

- Không nhất thiết đợi khởi, mới biết.
- Thấy biết vượt thoát căn và cảnh – năng và sở.

- Thấy biết tất cả, nhưng không có chỗ thấy biết.
- Không còn khởi phân biệt → Không có pháp trần.

THẤY BIẾT NHƯ THỊ

CHẲNG SANH PHÁP TƯỚNG

NHƯ THỊ

TỰ TẠI

TÂM CẢNH
NHẤT NHƯ

- Thấy biết vượt thoát căn và cảnh – năng và sở.
- Không nhất thiết đợi khởi, mới biết.

- Vốn tự **BẤT ĐỘNG** – Không sanh khởi.
- Nhưng **LINH THÔNG** đến **CHỦ ĐỘNG**.

VẮNG BẶT

KHÔNG SANH PHÁP TƯỚNG

- Không kẹt vào Tứ Tướng. Suốt qua các tướng.
- Không luôn cả cái thấy “Không tứ tướng”.

- Ngoài, suốt qua các tướng (vô trụ).
- Trong, không tâm kèm giữ.
- Không thấy “Có Pháp Tướng không sanh”.

Pháp tướng
Không sanh

Không Tất Cả Tướng

**KHÔNG
TỨ TƯỚNG**

Vắng Bặt, Không Khởi